

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kahdeksas jaosto)

17 päivänä huhtikuuta 2024*

EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemus kuviomerkin in Insajderi rekisteröimiseksi
EU-tavaramerkiksi – Aikaisempi kansallinen sanamerkki INSAJDERI ja kuviomerkki in Insajderi
Gazetë online – Suhteellinen hylkäysperuste – Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 3 kohta –
Valituslautakunnan tekemän tutkinnan laajuus – Delegoidun asetuksen (EU)
2018/625 27 artiklan 2 kohta – Todisteita ei ole esitetty – Käännös – Delegoidun asetuksen
2018/625 7 artikla – Oikeus tulla kuulluksi – Perusoikeuskirjan 41 artikla – Asetuksen
2017/1001 94 artiklan 1 kohta – Valituslautakunnan mahdollisuus hyväksyä todisteet, jotka
esitetään sille ensimmäistä kertaa – Delegoidun asetuksen 2018/625 27 artiklan 4 kohta –
Asetuksen 2017/1001 95 artiklan 2 kohta

Asiassa T-119/23,

Insider LLC, kotipaikka Pristina (Kosovon tasavalta), edustajanaan asianajaja M. Ketler,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), asiamiehenään D. Gája,

vastaajana,

jossa muuna osapuolena asian käsittelyssä EUIPO:n valituslautakunnassa oli

Florim Alaj, kotipaikka Zoug (Sveitsi),

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Kornezov sekä tuomarit K. Kecsmár (esittelevä tuomari) ja S. Kingston,

kirjaaja: V. Di Bucci,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa esitetyn,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

ottaen huomioon sen, etteivät asianosaiset ole kolmen viikon kuluessa siitä, kun niille on ilmoitettu kirjallisen käsittelyn päättymisestä, pyytäneet järjestämään suullista käsittelyä, ja päätettyään unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 106 artiklan 3 kohdan nojalla ratkaista asian ilman suullista käsittelyä,

on antanut seuraavan

tuomion

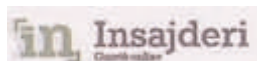
- 1 Kantajana oleva Insider LLC vaatii SEUT 263 artiklaan perustuvalla kanteellaan Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (jäljempänä EUIPO) viidennen valituslautakunnan 5.12.2022 tekemän päätöksen (asia R 1152/2022-5) (jäljempänä riidanalainen päätös) kumoamista.

Asian tausta

- 2 Florim Alaj, joka oli muuna osapuolena asian käsittelyssä EUIPO:n valituslautakunnassa, jätti 16.6.2020 EUIPO:lle hakemuksen seuraavan kuviomerkin rekisteröimisestä EU-tavaramerkiksi:

- 3 Tavaramerkkiä haettiin sellaisia palveluja varten, jotka kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälisestä luokituksesta tavaramerkkien rekisteröimistä varten 15.6.1957 tehdyllä Nizzan sopimuksella, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, vahvistetun luokitusjärjestelmän luokkaan 41 ja vastaavat seuraavaa kuvausta: "Opetukseen, ajanvietteeseen ja urheiluun liittyvien tietojen, uutisten ja kommenttien tarjoaminen internetin välityksellä ajankohtaisten asioiden alalla".
- 4 Kantaja teki väitteen haetun tavaramerkin rekisteröintiä vastaan edellä 3 kohdassa mainittujen palvelujen osalta.
- 5 Väite perustui kahteen aikaisempaan tavaramerkkiin, joiden rekisteröintiä oli haettu 5.5.2020 ja jotka oli rekisteröity Kosovossa luokkiin 35, 38 ja 41 kuuluvia palveluja varten. Ne olivat seuraavat:
 - kosvolainen sanamerkki nro 27 062 INSAJDERI
 - kosvolainen kuviomerkki nro 27063

- 6 Väitteen tueksi vedottiin Euroopan unionin tavaramerkistä 14.6.2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 (EUVL 2017, L 154, s. 1) 8 artiklan 3 kohdassa mainittuun perusteeseen.

- 7 Väiteosasto hyväksyi väitteen 10.5.2022 ja hylkäsi haetun tavaramerkin rekisteröinnin kaikkien edellä 3 kohdassa mainittujen palvelujen osalta.
- 8 Henkilö, joka oli muuna osapuolena asian käsittelyssä valituslautakunnassa, valitti 30.6.2022 väiteosaston päätöksestä EUIPO:lle.
- 9 Riidanalaisella päätöksellä valituslautakunta hyväksyi valituksen, kumosi väiteosaston päätöksen ja hylkäsi väitteen kokonaisuudessaan sillä perusteella, ettei kantaja ollut osoittanut väitteen tueksi esitettävien seikkojen, todisteiden ja huomautusten toimittamiselle asetetussa määräajassa, että aikaisemmat tavaramerkit ovat olemassa ja että sillä on omistusoikeus näihin merkkeihin asetuksen 2017/1001 7 artiklan 2 kohdan ja 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Valituslautakunta katsoi erityisesti, että aikaisempien tavaramerkkien rekisteröintitodistusten oikeaksi todistetut käännökset, jotka kantaja oli toimittanut todisteina kyseisten tavaramerkkien olemassaolosta ja omistusoikeudestaan näihin merkkeihin (jäljempänä käännökset), ovat epävirallisia käännöksiä, joissa ei näy alkuperäistä tekstiä, jolloin on tosiasiallisesti mahdotonta tarkastaa, onko alkuperäisessä todistuksessa mainittu olennaiset tiedot.

Asianosaisten vaatimukset

- 10 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen päätöksen
 - velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 11 EUIPO vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen kokonaisuudessaan
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut siinä tapauksessa, että osapuolet kutsutaan istuntoon.

Oikeudellinen arviointi

- 12 Kanteensa tueksi kantaja vetoaa lähinnä kolmeen kanneperusteeseen, joista ensimmäinen perustuu Euroopan unionin tavaramerkistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 täydentämisestä ja delegoidun asetuksen (EU) 2017/1430 kumoamisesta 5.3.2018 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2018/625 (EUVL 2018, L 104, s. 1) 27 artiklan 2 kohdan, toinen kyseisen asetuksen 7 artiklan ja Euroopan unionin tavaramerkistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1431 kumoamisesta 5.3.2018 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/626 (EUVL 2018, L 104, s. 37) 24–26 artiklan ja kolmas Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 41 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä asetuksen 2017/1001 94 artiklan 1 kohdan kanssa, rikkomiseen.
- 13 Aluksi on tutkittava ensimmäinen ja sen jälkeen kolmas kanneperuste ja lopuksi tarvittaessa toinen kanneperuste.

Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu delegoidun asetuksen 2018/625 27 artiklan 2 kohdan rikkomiseen

- 14 Kantaja väittää, ettei muu osapuoli kiistänyt aikaisempien tavaramerkkien olemassaoloa valituslautakunnassa. Näin ollen valituslautakunta rikkoi delegoidun asetuksen 2018/625 27 artiklan 2 kohtaa, kun se tutki tämän seikan ja käännösten oikeellisuuden omasta aloitteestaan. Tältä osin kantaja väittää, ettei valituslautakunta selittänyt, miksi tämä tutkimus oli tarpeen, jotta varmistetaan, että asetusta 2017/1001 sovelletaan oikein, ja miten se koski delegoidun asetuksen 2018/625 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja olennaisia menettelyvaatimuksia. Lisäksi kantaja väittää, että kysymys käännösten oikeellisuudesta on ennemminkin tosiseikkoja kuin oikeudellisia seikkoja koskeva kysymys, joten edellä mainittua artiklaa ei voida tältä osin soveltaa.
- 15 EUIPO kiistää kantajan väitteet.
- 16 Aluksi on muistutettava, että yhtäältä EUIPO:n eri elinten ja toisaalta valituslautakuntien välillä vallitsee toiminnallinen jatkuvuus. Valituslautakuntien harjoittama valvonta ei rajoitu pelkkään riidanalaisen päätöksen laillisuusvalvontaan, vaan se edellyttää valitusmenettelyn devolutiivisen vaikutuksen vuoksi asian uutta arvioimista kokonaisuutena, ja valituslautakuntien on tutkittava alkuperäinen väite kokonaan uudelleen ja otettava huomioon määräajassa esitetyt todisteet. Asetuksen 2017/1001 71 artiklan 1 kohdasta seuraa siis, että valituslautakunnan on sen käsiteltäväksi saatetun valituksen johdosta tutkittava pääasia uudelleen kokonaan niin oikeudellisten kuin tosiseikkojenkin osalta (ks. vastaavasti tuomio 7.12.2017, Coca-Cola v. EUIPO – Mitico (Master), T-61/16, EU:T:2017:877, 115 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 17 Kuten delegoidun asetuksen 2018/625 7 artiklan 2 kohdasta ilmenee, väitteentekijän on esitettävä todisteet aikaisemman tavaramerkkinsä tai oikeutensa olemassaolosta ja pätevydestä ja sen antaman suojan laajuudesta muun muassa hakemus-, rekisteröinti- tai uudistamistodistuksilla sekä todisteet oikeudestaan esittää väite määräajassa, joka on asetettu tosiseikkojen, todisteiden ja argumenttien esittämiseksi väitteen tueksi. Erityisesti jos väite perustuu asetuksen 2017/1001 8 artiklan 3 kohtaan, väitteentekijän on esitettävä todisteet omistusoikeudestaan aikaisempaan tavaramerkkiin ja suhteestaan asiamieheen tai edustajaan. Asetuksen 2018/625 7 artiklan 4 kohdasta ilmenee myös, että hakemus-, rekisteröinti- tai uudistamistodistukset on esitettävä menettelyssä käytettävällä kielellä tai niihin on liitettävä käänös tälle kielelle.
- 18 Näiden seikkojen valossa on tutkittava, onko valituslautakunta yhtäältä voinut omasta aloitteestaan ottaa huomioon aikaisempien tavaramerkkien alkuperäisten rekisteröintitodistusten puuttumisen ja tutkia aikaisempien tavaramerkkien olemassaolon ja pätevyyden ja niiden antaman suojan laajuuden sekä kantajan omistusoikeuden näihin tavaramerkkeihin ja toisaalta voinut omasta aloitteestaan tutkia käännösten oikeellisuuden.
- 19 Tältä osin delegoidun asetuksen 2018/625 27 artiklan 2 kohdan toisesta virkkeestä ilmenee, että valituslautakunta voi tutkia oikeudelliset seikat, joihin osapuolet eivät ole vedonneet, kun niiden ratkaiseminen on tarpeen, jotta varmistetaan, että asetusta 2017/1001 sovelletaan oikein, kun otetaan huomioon tosiseikat, todisteet ja argumentit, jotka osapuolet ovat esittäneet, tai jos ne koskevat olennaisia menettelyvaatimuksia.

- 20 Asetuksen 2018/625 7 artiklasta ilmenee, että väitteen tukeminen todisteilla aikaisempien tavaramerkkien, joihin väite perustuu, olemassaolosta ja pätevyydestä ja niiden antaman suojan laajuudesta ja sen todistaminen, että väitteentekijällä on oikeus väitteen tekemiseen asetuksen 2017/1001 8 artiklan mukaisesti, ovat väitteen menestymisen välttämättömiä edellytyksiä.
- 21 Näin ollen valituslautakunta tutki perustellusti omasta aloitteestaan, oliko aikaisemmat tavaramerkit näytetty toteen delegoidun asetuksen 2018/625 7 artiklan mukaisesti, koska todisteiden esittäminen aikaisempien tavaramerkkien, joihin väite perustuu, olemassaolosta ja pätevyydestä ja niiden antaman suojan laajuudesta sekä väitteentekijän omistusoikeudesta näihin tavaramerkkeihin on välttämätön edellytys suhteellisten hylkäysperusteiden soveltamiselle asetuksen 2017/1001 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Tästä seuraa, että tämä aikaisempien oikeuksien toteen näyttäminen kuuluu delegoidun asetuksen 2018/625 27 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen soveltamisalaan.
- 22 On myös todettava, että toisin kuin kantaja väittää, kysymys käännösten oikeellisuudesta on oikeudellinen kysymys. Kuten nimittäin edellä 17 kohdassa todettiin, se, onko velvollisuutta esittää todisteita väitteen tueksi ja velvollisuutta toimittaa niistä käännökset menettelykielelle noudatettu, on kysymys, joka valituslautakunnan on tutkittava delegoidun asetuksen 2018/625 7 artiklan mukaisesti ja joka voi vaikuttaa sen käsiteltävänä olevan valituksen arviointiin. Lisäksi on niin, että jollei käännösten vastaavuutta alkuperäisiin asiakirjoihin voida varmistaa, on todennäköistä, ettei tavaramerkin hakijan voida katsoa saaneen tilaisuutta esittää asianmukaisesti kantaansa (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 13.12.2016, Guiral Broto v. EUIPO – Gastro & Soul (CAFE DEL SOL), T-549/15, ei julkaistu, EU:T:2016:719, 28 kohta).
- 23 Valituslautakunta menetteli siten perustellusti, kun se yhtäältä omasta aloitteestaan otti huomioon aikaisempien tavaramerkkien alkuperäisten rekisteröintitodistusten puuttumisen ja tutki aikaisempien tavaramerkkien olemassaolon ja pätevyyden, niiden antaman suojan laajuuden sekä kantajan omistusoikeuden näihin tavaramerkkeihin ja toisaalta omasta aloitteestaan tutki käännösten oikeellisuuden.
- 24 Tästä seuraa, että ensimmäinen kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Kolmas kanneperuste, joka perustuu perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä asetuksen 2017/1001 94 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen kanssa, rikkomiseen

- 25 Kantaja väittää lähinnä, että kun valituslautakunta omasta aloitteestaan otti huomioon yhtäältä kyseessä olevien tavaramerkkien alkuperäisten rekisteröintitodistusten puuttumisen ja toisaalta näistä asiakirjoista toimitettujen käännösten oikeellisuudesta heränneet epäilyt pyytämättä ensin kantajaa esittämään huomautuksensa tästä kysymyksestä, valituslautakunta rikkoi perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohtaa siltä osin kuin se ei antanut kantajalle tilaisuutta tulla kuulluksi.
- 26 EUIPO kiistää kantajan väitteet ja väittää ensinnäkin, ettei kantaja toimittanut hallinnollisen menettelyn aikana aikaisempien tavaramerkkien alkuperäisiä rekisteröintitodistuksia, vaikka se sai 8.3.2021 tiedonannon, jossa tuotiin esiin, että kantaja on velvollinen esittämään määräajassa todisteet aikaisempien oikeuksiensa tueksi. EUIPO:n mukaan valituslautakunnan ei tarvinnut nojautua pelkkiin käännöksiin eikä se voinut pelkästään niiden perusteella tarkastaa, oliko alkuperäisessä todistuksessa mainittu olennaiset tiedot, kuten hakemispäivä, oikeudenhaltija tai kyseessä olevien palvelujen luettelo. EUIPO myös väittää, ettei valituslautakunta loukannut kantajan oikeutta tulla kuulluksi, koska kantaja oli delegoidun asetuksen

2018/625 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tietoinen velvollisuudestaan esittää todisteet aikaisempien tavaramerkkiensä olemassaolosta ja pätevydestä ja niiden antaman suojan laajuudesta sekä todisteet oikeudestaan esittää väite. Kyseisen asetuksen 8 artiklan 1 ja 9 kohdan mukaan valituslautakunta ei myöskään ollut velvollinen ilmoittamaan kantajalle väitteen tueksi esitettyjen todisteiden puutteista.

- 27 Aluksi on muistutettava, että asetuksen 2017/1001 94 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen mukaan EUIPO:n päätökset voivat perustua vain sellaisiin syihin tai todisteisiin, joihin asianomaiset osapuolet ovat voineet ottaa kantaa. Kyseinen säännös merkitsee puolustautumisoikeuksia koskevan yleisperiaatteen erityistä soveltamista, ja tämä periaate on vahvistettu myös Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, jonka mukaan henkilöille, joiden etuihin viranomaisten päätökset vaikuttavat, on annettava tilaisuus esittää asianmukaisesti kantansa (tuomio 8.6.2022, Apple v. EUIPO – Swatch (THINK DIFFERENT), T-26/21–T-28/21, ei julkaistu, EU:T:2022:350, 40 kohta).
- 28 Kaikissa unionin toimenpiteissä on nimittäin kunnioitettava perusoikeuksia, sellaisina kuin ne on vahvistettu perusoikeuskirjassa, koska tämä kunnioittaminen on yksi näiden toimenpiteiden laillisuuden edellytys, jota unionin tuomioistuinten on valvottava EUT-sopimuksella käyttöön otetun oikeussuojakeinojen kattavan järjestelmän avulla, ja perusoikeuskirjan noudattaminen velvoittaa unionin toimielimiä, elimiä ja laitoksia (ks. vastaavasti tuomio 3.9.2008, Kadi ja Al Barakaat International Foundation v. neuvosto ja komissio, C-402/05 P ja C-415/05 P, EU:C:2008:461, 283–285 kohta ja lausunto 2/13 (Unionin liittyminen Euroopan ihmisoikeussopimukseen), 18.12.2014, EU:C:2014:2454, 169 ja 171 kohta).
- 29 Perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan a alakohdassa vahvistettu oikeus tulla kuulluksi kaikissa menettelyissä on osa puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatetta ja sillä taataan jokaiselle henkilölle tilaisuus esittää hallintomenettelyn aikana hyödyllisellä ja tehokkaalla tavalla kantansa ennen sellaisen päätöksen tekemistä, joka saattaa vaikuttaa hänen intresseihinsä epäedullisesti (ks. tuomio 27.7.2022, RT France v. neuvosto, T-125/22, EU:T:2022:483, 75 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 30 Lisäksi on niin, että oikeus tulla kuulluksi ulottuu kaikkiin tosiseikkoihin ja oikeudellisiin seikkoihin, jotka muodostavat päätösluonteisen toimen perustan, mutta ei siihen hallintoelimen lopulliseen kantaan, jonka se aikoo omaksua (ks. tuomio 7.2.2007, Kustom Musical Amplification v. SMHV (Kitaran muoto), T-317/05, EU:T:2007:39, 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 31 EUIPO:n velvollisuutena on varmistaa, että sen elimissä vireillä olevien menettelyjen osapuolet voivat esittää kantansa kaikista näiden elinten päätösten perustana olevista seikoista (ks. tuomio 20.3.2019, Prim v. EUIPO – Primed Halberstadt Medizintechnik (PRIMED), T-138/17, ei julkaistu, EU:T:2019:174, 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 32 Käsiteltävässä asiassa on riidatonta, että valituslautakunta hylkäsi väitteen delegoidun asetuksen 2018/625 7 artiklan 2 kohdan ja 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti voimatta kuitenkaan ottaa kantaa riidanalaisen päätöksen ratkaisevaan perusteluun. Valituslautakunta otti nimittäin omasta aloitteestaan huomioon aikaisempien tavaramerkkien rekisteröintitodistusten alkuperäisten versioiden puuttumisen ja käännösten oikeellisuudesta heränneet epäilyt ja päätteli pelkästään tällä perusteella, kuten edellä 9 kohdassa esitettiin, ettei kantaja ollut näyttänyt toteen aikaisempien tavaramerkkien olemassaoloa eikä omistusoikeuttaan näihin merkkeihin ja että väite oli siten hylättävä. Kuten kantaja väittää kolmannessa kanneperusteessaan, se, että

valituslautakunta tutki tämän kysymyksen omasta aloitteestaan kuulematta siitä kantajaa, on menettelyllinen sääntöjenvastaisuus (ks. vastaavasti tuomio 13.12.2016, CAFE DEL SOL, T-549/15, ei julkaistu, EU:T:2016:719, 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 33 Puolustautumisoikeuksien loukkaus voidaan kuitenkin todeta vain, jos asianomaisen osapuolen kannan huomioon ottamatta jättäminen on vaikuttanut konkreettisesti tämän osapuolen mahdollisuuteen puolustautua. Kantajaa ei kuitenkaan voida vaatia osoittamaan sitä, että riidanalainen päätös olisi ollut sisällöltään toisenlainen, ellei todettua sääntöjenvastaisuutta olisi tapahtunut, vaan häntä voidaan ainoastaan vaatia osoittamaan, että tämä mahdollisuus ei ole täysin poissuljettu siitä syystä, että kantaja olisi kyennyt varmistamaan puolustuksensa paremmin ilman tätä menettelyllistä sääntöjenvastaisuutta (ks. vastaavasti tuomio 1.10.2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. neuvosto, C-141/08 P, EU:C:2009:598, 94 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen, ja tuomio 20.3.2019, PRIMED, T-138/17, ei julkaistu, EU:T:2019:174, 28 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 34 Näin ollen on selvitettävä, onko niin, ettei ole täysin poissuljettua, että menettelyn lopputulos olisi ollut toisenlainen, jos edellä 32 kohdassa tarkoitettua menettelyllistä sääntöjenvastaisuutta ei olisi tapahtunut.
- 35 Käsiteltävässä tapauksessa tilanne on juuri tällainen. Jos nimittäin valituslautakunta olisi antanut kantajalle tilaisuuden esittää asianmukaisesti kantansa kysymykseen aikaisempien tavaramerkkien rekisteröintitodistusten alkuperäisten versioiden puuttumisesta, kantaja olisi voinut toimittaa sille nämä versiot, jolloin valituslautakunta olisi voinut tutkia ne ja varmistua käännosten oikeellisuudesta.
- 36 Tästä seuraa, että riidanalaista päätöstä annettaessa on loukattu perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan a alakohdassa taattua oikeutta tulla kuulluksi.
- 37 Tätä päätelmää ei voida kyseenalaistaa EUIPO:n väitteillä. Ensinnäkin siitä EUIPO:n väitteestä, jonka mukaan alkuperäisten todistusten toimittaminen tässä vaiheessa olisi ollut liian myöhäistä, on muistutettava, että asetuksen 2017/1001 95 artiklan mukaan EUIPO voi olla ottamatta huomioon tosiseikkoja tai todisteita, joihin osapuolet eivät ole vedonneet tai joita ne eivät ole esittäneet ajoissa.
- 38 Kuten unionin tuomioistuimien on todennut, kyseisen säännöksen sanamuodosta seuraa, että pääsäännön mukaan – ja ellei ole toisin säädetty – asian osapuolet voivat esittää tosiseikkoja ja todisteita niiden määräaikaisten päättymisen jälkeen, jotka niiden esittämiseksi on asetettu asetuksen 2017/1001 säännösten nojalla, eikä EUIPO:a ole millään tavoin kielletty ottamasta huomioon tosiseikkoja tai todisteita, joihin on vedottu tai jotka on esitetty tällä tavalla liian myöhään (ks. tuomio 20.3.2019, PRIMED, T-138/17, ei julkaistu, EU:T:2019:174, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 39 Kyseisessä säännöksessä todetaan, että EUIPO ”voi” päättää olla ottamatta huomioon tällaisia tosiseikkoja ja todisteita, ja annetaan näin EUIPO:lle laaja harkintavalta päättää perustellen tältä osin päätöksensä, onko ne otettava huomioon vai ei (ks. tuomio 20.3.2019, PRIMED, T-138/17, ei julkaistu, EU:T:2019:174, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 40 Oikeuskäytännöstä myös ilmenee, että mikään periaatteellinen syy, joka liittyy valituslautakunnassa käydyn menettelyn luonteeseen tai lautakunnan toimivaltaan, ei sulje pois sitä mahdollisuutta, että se ottaisi sen käsiteltäväksi saatetun valituksen ratkaisemisessa

huomioon tosiseikkoja ja todisteita, jotka esitetään ensimmäisen kerran vasta valituslautakunnassa (ks. tuomio 20.3.2019, PRIMED, T-138/17, ei julkaistu, EU:T:2019:174, 48 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 41 Lisäksi on niin, että delegoidun asetuksen 2018/625 27 artiklan 4 kohdan mukaan valituslautakunta voi hyväksyä todisteita, jotka esitetään sille ensimmäistä kertaa ainoastaan, jos kyseiset todisteet täyttävät seuraavat kaksi vaatimusta: yhtäältä niillä ”on lähtökohtaisesti todennäköisesti merkitystä asian ratkaisuun” ja toisaalta niitä ”ei ole esitetty ajoissa pätevistä syistä, erityisesti jos ne pelkästään täydentävät merkityksellisiä tosiseikkoja ja todisteita, jotka oli jo esitetty ajoissa, tai ne jätetään ensimmäisen elimen omasta aloitteestaan valituksen kohteena olevassa päätöksessä tekemien tai tutkimien toteamusten kiistämiseksi”.
- 42 Koska valituslautakunta käsiteltävässä asiassa kyseenalaisti käännojen oikeellisuuden ja totesi, että koska kantaja ei ollut toimittanut väitteen kohteena olleiden aikaisempien tavaramerkkien rekisteröintitodistusten alkuperäisiä versioita, se ollut noudattanut delegoidun asetuksen 2018/625 7 artiklan 2 kohdan ja 8 artiklan 1 kohdan vaatimuksia todisteiden esittämisestä tavaramerkkien olemassaolosta ja omistusoikeudesta näihin tavaramerkkeihin, minkä seurauksena sen väite hylättiin perusteettomana, kuten edellä 35 kohdassa todettiin, ei ole poissuljettua, että jos kantajaa olisi kuultu tästä kysymyksestä, se olisi voinut toimittaa todistusten alkuperäiset versiot, että valituslautakunta olisi voinut hyväksyä ne delegoidun asetuksen 2018/625 27 artiklan 4 kohdan mukaisesti ja että väitemenettely olisi siten johtanut toisenlaiseen lopputulokseen.
- 43 Toiseksi ei voida katsoa, toisin kuin EUIPO väittää, että sen 8.3.2021 kantajalle antamassa tiedoksiannossa olisi kehoitettu kantajaa esittämään kantansa aikaisempien tavaramerkkien rekisteröintitodistusten alkuperäisten versioiden puuttumiseen tai käännojen oikeellisuuteen. Käsiteltävässä asiassa on nimittäin kyse vakimuotoisesta tiedoksiannosta, jossa ei ole mitään mainintaa niistä aikaisempien tavaramerkkien olemassaoloon ja pätevyyteen ja niiden antamaan suojaan tai niiden omistusoikeuksiin liittyvistä kysymyksistä, jotka valituslautakunta aikoi ottaa huomioon omasta aloitteestaan delegoidun asetuksen 2018/625 7 artiklan 2 kohdan ja 8 artiklan 1 kohdan perusteella.
- 44 Lisäksi sillä, että väiteosastossa käydyssä menettelyvaiheessa kantajalle ilmoitettiin sen velvollisuudesta esittää määräajassa todisteita aikaisempien tavaramerkkien tueksi, ei ole merkitystä arvioitaessa sitä, kunnioitettiin valituslautakunnassa käydyn menettelyn aikana puolustautumisoikeuksia. Koska nimittäin valituslautakunnalla on toimivalta tarkistaa EUIPO:n yksiköiden tekemiä päätöksiä ja koska käsiteltävässä asiassa valituslautakunta otti omasta aloitteestaan huomioon sen, ettei aikaisempien tavaramerkkien olemassaolosta ja pätevyydestä ja niiden antaman suojan laajuudesta ollut esitetty todisteita, näiden tietojen ei voida katsoa olevan sellaisia, että kantaja on niiden avulla voinut esittää valituslautakunnassa asianmukaisesti kantansa siihen, että sen väite aiottiin hylätä aikaisempien tavaramerkkien rekisteröintitodistusten alkuperäisten versioiden puuttumisen ja todisteista toimitettujen käännojen oikeellisuudesta heränneiden epäilyjen takia (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 13.12.2016, CAFE DEL SOL, T-549/15, ei julkaistu, EU:T:2016:719, 43 kohta).
- 45 Kolmanneksi delegoidun asetuksen 2018/625 8 artiklan 1 kohdan sanamuodosta ilmenee, että jos todisteita ei esitetä ennen määräajan päättymistä tai jos esitetyt todisteet ovat ilmeisen merkityksettömiä asian kannalta tai ne ovat ilmeisen riittämättömät täyttämään 7 artiklan 2 kohdassa vahvistetut vaatimukset minkään aikaisemman oikeuden osalta, väite hylätään perusteettomana. Tällaista päätelmää ei kuitenkaan voida tehdä silloin, kun osa näistä

todisteista on esitetty määrääjassa tai kun ne eivät ole merkityksettömiä asian kannalta eivätkä ilmeisen riittämättömiä. Käsiteltävässä asiassa on riidatonta, että kantaja toimitti väiteosastolle määrääjassa käännökset aikaisempien tavaramerkkien rekisteröintitodistuksista. Nämä todisteet eivät ole ilmeisen merkityksettömiä asian kannalta eivätkä ilmeisen riittämättömiä, koska siinä tapauksessa, että kantajaa olisi kuultu ja se olisi toimittanut näiden todistusten alkuperäiset versiot valituslautakunnassa käydyn menettelyn aikana, viimeksi mainitun ei olisi missään tapauksessa tarvinnut hylätä väitettä delegoidun asetuksen 2018/625 8 artiklan 1 kohdan perusteella. Kyseinen artikla ei nimittäin ole sellainen sääntö, joka estäisi valituslautakuntaa käyttämästä sille asetuksen 2017/1001 95 artiklan 2 kohdassa annettua harkintavaltaa, koska delegoidun asetuksen 2018/625 8 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että se saadaan vastaamaan asetuksessa 2017/1001 ja perusoikeuskirjan 41 artiklassa annettuja ylemmäntasoisia oikeussääntöjä (ks. vastaavasti tuomio 13.12.2016, CAFE DEL SOL, T-549/15, ei julkaistu, EU:T:2016:719, 38 kohta).

- 46 Neljänneksi siltä osin kuin EUIPO väittää, ettei se ole velvollinen nimenomaisesti kehottamaan osapuolta toimittamaan todisteita, on muistutettava, että valituslautakunnan asiana oli varmistaa, että perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdassa ja asetuksen 2017/1001 94 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä säädettyjä edellytyksiä noudatetaan, mitä käsiteltävässä asiassa ei ole tehty (ks. vastaavasti tuomio 20.3.2019, PRIMED, T-138/17, ei julkaistu, EU:T:2019:174, 44 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 47 Edellä esitetyistä syistä kolmas kanneperuste on hyväksyttävä ja riidanalainen päätös kumottava ilman, että toisesta kanneperusteesta on tarpeen lausua.

Oikeudenkäyntikulut

- 48 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.
- 49 Koska EUIPO on hävinnyt asian, se on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kantajan vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 5.12.2022 tekemä päätös (asia R 1152/2022-5) kumotaan.**
- 2) EUIPO vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan Insider LLC:n oikeudenkäyntikulut.**

Kornezov

Kecsmár

Kingston

Julistettiin Luxemburgissa 17 päivänä huhtikuuta 2024.

Allekirjoitukset